

Győri László

A birkózók szőnyege

*Talán egy új mű is fakadhat belőled,
csak légy türelemmel, van még rá idő,
serkent a kedv, már közel a nőttető,
állj ki birokra vele, itt van a szőnyeg,*

*a birkózók szőnyege, itt van az ellenfél,
az új mű. Micsoda álom, micsoda
képzelgés ábrándja, gomolyaga!
Még ha földhöz is teremt: igyekeztél.*

*Nem baj, ha szégyen, ha kudarc a vége,
ha két vállra fektet, annyi baj legyen,
de versenyre keltél ama szőnyegen,
jólesett a test forró verejtéke.*

A veszély

*Ki meri a veszélyt megérinteni?
Ki mer szembeszállni, ki olyan héroszi?
Ki meri vetni magát a sűrűjébe?
Ki meri a fájdalmat, a sebet,
magára húzni egy szál jutalomért?
Ki meri a veszélyt leszakítani?
A veszély sűrű, tömör, bonyolult gubanc,
rángathatód ugyan, sohasem ereszt el.
A veszélyen egy szál rózsza nyílik,
merek szakadék alatta.
Zuhanj bele, vérezz,
vagy légy temagad veszély!*

Őszi ének

Őszi alkony,
mely ha terjeng,
mind sötétebb,
mind sápadtabb,
egyre fojtóbb.

Avar lettem
őszai ágról,
a falombnak
aszú alja,
űz a rossz szél,
a gonosz szél
űz magasba,
idébb-odább,
nagy határrá,
kerget, lerak
egy keresztnél.

Avarságom
hűs tövében
gyűlik, gyűlik,
el se röpdös,
el se rothad.

Szél üvöltöz,
a gonoszság,
varjak, őzek
megtapossák,
lerántják a
kereszt kérgét,
lehántják a
békességét.

Komor Krisztus
néz le róla,
útját az őz
arra rója,
kerítések
szökkenője,
nem a bogáncs
csipkedője,
gyenge faháncs
levonója.

*A szél ordít,
mint a rontás,
száraz avar
a lemondás.*

A lét etetése

*Kövér disznó a hájas élet,
a szűk ólból ahogyan kidagad.
Etesd a szép disznót, tenmagad,
sovány halálnak drága étek.*

*Vidd mélybe a nemlét kilóit,
legalján zörgesd a csontjaid,
vagy hízz, töprengj, ne töprengj, melyik,
a lét vagy a nemlét valódibb?*

*A létre dúródik a nemlét
sötétes árnya, a végtelen.
A nemlétnek nincsen íze sem,
a vályú alján semmi moslék.*

*Jobb habzsolni, csak enni, falni,
az esti tányéron a cupák
feszítse rajtad a hacukát,
s hogyha túl szoros, gombold csak ki.*

*Hagyd rá a filozófusokra
a lét meg a nemlét gondjait,
csak egyél, igyál addig, amíg
életben hagy az égi horda.*